

1933, hvor Spørgsmaalet om Bankens Støtte til Konverteringsplanens Gennemførelse forelaa til Drøftelse. Det vedtoges at give Direktionen Bemyndigelse til at yde denne Støtte, efter at Direktionen bl. a. havde erklæret:

»at der gives Sikkerhed for, at der ikke vil blive Spørgsmaal om Tvangsforanstaltninger af nogen Art, der kan svække Tilliden til Obligationsmarkedet, og at der ikke sker yderligere Tvangsnedsættelse af Renten af Indlaan i Sparekasser,« og

»at det var en absolut og afgørende Forudsætning for Bankens Deltagelse i Planens Virkeliggørelse, at der ikke øves politisk Pres paa Nationalbanken til Kronekursens Nedsættelse.«

Desuden vedtoges det at lade Nationalbanken indgaa med Staten i en Risiko for Krisefondens Forretninger med Hensyn til Konverteringen paa 25 pCt.

I sin Svarskrivelse af 21. November udtalte Handelsministeren bl. a.:

»at jeg er enig med Banken i, at der ikke under Udførelsen af den omhandlede Konvertering bør foretages Ændringer i den ved Lovgivningen bestemte Indlaansrente i Banker og Sparekasser.

Den Omstændighed, at man er gaaet ind for en frivillig Konvertering, er endvidere Udtryk for, at man ikke, saa længe der er Mulighed for at gennemføre den frivillige Konvertering, vil søge tvangsmæssige Foranstaltninger iværksat, der kan tænkes at svække Tilliden til Obligationsmarkedet.

Med Hensyn til det . . . anførte vedrørende Kronekursen kan jeg henvise til, at Regeringen i Forstaaelse med Lovgivningsmagten den 31. Januar d. A. har udtalt, at den den nævnte Dag fastsatte Sterlingkurs agtes fastholdt.

Regeringen er enig med Nationalbanken i, at den gældende Sterlingkurs maa opretholdes, og vil søge de i saa Henseende nødvendige Lovforanstaltninger opretholdt.«

Som ovenfor omtalt naaede man i *Landstingets Udvalg* til Enighed om Lovforslaget, da de Konservativer under Hensyn til de af Udvalget foreslaaede Ændringer særlig vedrørende Konverteringsafgiften (se det ved § 5 bemærkede) mente »at burde affinde sig med visse Enkeltheder«. Lovforslaget vedtoges derefter af Landstinget enstemmigt med 53 Stemmer. I den saaledes foreliggende Skikkelse fik det ogsaa Tilslutning af hele Folketingets Udvalg og gennemførtes ved »neste« Behandling enstemmigt med 91 Stemmer.